

วิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่ ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนั้น พบว่า ผู้ป่วยเด็กส่วนใหญ่ได้รับความรักใคร่เอาใจใส่จากบิดามารดาและพี่น้อง ซึ่งแสดงว่ามีสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว โดยบิดามารดาพมารับการรักษอย่างต่อเนื่อง ขณะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลนั้นบิดามารดาหรือพี่น้องจะมาเฝ้าดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยเด็ก และแสดงความห่วงใยในความเจ็บป่วยของผู้ป่วยเด็ก มีเพียงหนึ่งรายที่มีความสัมพันธ์ห่างเหินกับบิดา ซึ่งชอบดื่มสุราเป็นประจำ มีพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่เคยพาผู้ป่วยเด็กมาโรงพยาบาลเลย และมีเพียงหนึ่งรายที่มีความรู้สึกที่พี่น้องไม่รัก จากที่เคยทะเลาะกัน เกี่ยงกันทำงานในบ้าน สำหรับความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่โรงเรียน ผู้ป่วยเด็กทุกคนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากครูโดยครูให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนที่โรงเรียนในช่วงที่ไม่ได้อยู่ในโรงพยาบาลพบว่าเด็กทุกคนได้เรียน เล่น ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนและเพื่อน ๆ ช่วยเหลือให้กำลังใจ เมื่อผู้ป่วยเด็กเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ผู้ป่วยเด็กหลายคนมีเพื่อนมาเยี่ยม และเมื่อเข้าโรงพยาบาลบ่อยครั้ง ผู้ป่วยเด็กส่วนใหญ่ได้รู้จักและทำกิจกรรมร่วมกับผู้ป่วยโรคเดียวกัน ทำให้รู้สึกมีพวกพ้อง

คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในด้านประสิทธิภาพของร่างกายและจิตใจ พบว่าผู้ป่วยเด็กส่วนใหญ่มีการเจริญเติบโตหยุดชะงักและล่าช้า กล่าวคือ มีน้ำหนักและส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน มีความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวันลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะและหลังได้รับยาเคมีบำบัด ทางด้านการเรียนรู้พบว่าจากการที่ต้องมารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง มีภาวะแทรกซ้อนบ่อยทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน บางรายผลการสอบเลื่อนชั้นมี 2 รายที่มารดาสังเกตว่าหลังได้รับการรักษาแล้วผู้ป่วยเด็กจะมีความจำไม่ดี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง และพบว่าผู้ป่วยเด็กทุกรายขาดเรียนบ่อย นอกจากนี้ในระยะแรกที่ผู้ป่วยเด็กมารับการรักษาทุกคนรู้สึกว่า แพทย์ พยาบาล และสภาพหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลเป็นสิ่งแปลกใหม่ น่ากลัว ต่อมาเมื่อต้องเข้าโรงพยาบาลบ่อย ๆ ก็รู้สึกเกิดความคุ้นเคยขึ้นและมีความกลัวลดลง

คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในด้านอาการแสดงของโรคและการรักษาที่ได้รับ พบว่าผู้ป่วยเด็กทุกคนหลังได้รับการรักษาจะมีภาวะติดเชื้อแทรกซ้อนบ่อย จนบางครั้งต้องเข้าโรงพยาบาลก่อนกำหนดนัด มีภาวะไม่สุขสบาย ทุกข์ทรมานจากอาการข้างเคียงของการ

ได้รับยาเคมีบำบัด ผู้ป่วยเด็กส่วนใหญ่รู้สึกเบื่อ ท้อแท้ วิตกกังวลต่อการรักษา มีความรู้สึกกลัวต่อการรักษาที่ทำให้เจ็บปวด ซึ่งมักพบในระยะแรกที่เข้ารับการรักษาและในผู้ป่วยเด็กที่ไม่เคยมีประสบการณ์ต่อการรักษามาก่อน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีเพียง 2 รายที่บอกว่าไม่กลัวการรักษาที่เจ็บปวด โดย 1 ราย ได้รับการรักษามานานมากกว่า 7 ปี และเข้าโรงพยาบาลมาแล้ว 60 ครั้ง อีกหนึ่งรายกล่าวว่าเคยมีประสบการณ์ในการได้รับการฉีดยาจากคลินิกมาก่อน ซึ่งเจ็บปวดมากกว่านี้ ผู้ป่วยเด็กทุกคนจะรู้สึกกลัวตายและรู้ว่าความเจ็บป่วยของตนทำให้เสียชีวิตได้จากการได้พบเห็นการตายของเพื่อนผู้ป่วยด้วยกัน อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผู้ป่วยเด็กมีความทุกข์ทรมานจากภาวะแทรกซ้อนของโรค และอาการข้างเคียงของยาเคมีบำบัด ผู้ป่วยเด็ก 2 รายรู้สึกอยากตาย แต่เมื่อความไม่สบายดังกล่าวลดลง ความรู้สึกอยากตายก็หายไป บิดา มารดา และญาติที่ใกล้ชิดของผู้ป่วยเด็กทุกคนจะมีความหวัง วิตกกังวลกลัวว่าผู้ป่วยเด็กจะไม่หายหรือเสียชีวิต ดังนั้นจึงพบว่าทั้งผู้ป่วยเด็กและญาติของเด็กทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของการรักษา และจะมารับการรักษาตามกำหนดทุกครั้ง

คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในด้านความพึงพอใจในชีวิต พบว่าผู้ป่วยเด็กทุกคนรู้สึกว่าความเจ็บป่วยเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตประจำวัน รู้สึกน้อยใจเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง แต่เมื่อได้รับการรักษาแล้วรู้สึกว่าอาการดีขึ้นและยังได้อยู่กับครอบครัว ก็ทำให้ผู้ป่วยเด็กส่วนใหญ่พอใจต่อสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน มีเพียงรายเดียวที่รู้สึกไม่พอใจ เนื่องจากมีอาการข้างเคียงจากการได้รับยาเคมีบำบัดอย่างมาก และมีภาวะแทรกซ้อนบ่อยจนต้องเข้าโรงพยาบาลก่อนกำหนดนัดหมายบ่อยครั้ง

คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในด้านทัศนคติ พบว่าหลังได้รับการรักษาแล้วผู้ป่วยเด็กทุกคนจะมีอาการผมร่วง ทำให้ถูกเพื่อนล้อ ก่อให้เกิดความโกรธและอายในระยะแรก ต่อมาเมื่อได้เห็นเพื่อนที่ป่วยด้วยโรคเดียวกันก็มีผมร่วง และเมื่อหยุดยาแล้วก็มีผมงอกขึ้นมาใหม่ทดแทน ทำให้ผู้ป่วยเด็กรู้สึกซาใจต่อภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ป่วยเด็กทุกคนมีความหวังว่าการรักษาจะทำให้หายจากโรคได้ ไม่ต้องได้รับความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน สามารถทำกิจกรรมและดำเนินชีวิตตามอย่างที่ตั้งใจไว้ สำหรับการรับรู้คุณค่าของตนเองพบว่าจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานะของความเจ็บป่วย คือ ขณะที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนและไม่ต้องมารับยาเคมีบำบัด ผู้ป่วยเด็กจะสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าตนยังมีคุณค่า แต่เมื่อมีภาวะแทรกซ้อนและได้รับ

ยาเคมีบำบัด จะมีความสามารถในการทำกิจกรรมลดลง ต้องพึ่งพาผู้อื่นมากขึ้นทำให้รู้สึกว่าคุณค่าลดลง

ผลการศึกษานี้ จะนำไปสู่การนำผลการวิจัยไปใช้ ทั้งด้านการศึกษาพยาบาลและการปฏิบัติการพยาบาลในอันที่จะให้พยาบาลสามารถวางแผนการพยาบาลที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้ป่วยเด็กวัยเรียน โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป อีกทั้งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการวิจัยในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

Thesis Title   **Quality of Life in School-Age Children with Leukemia**

Author   **Miss Patcharin Visespanit**

M.N.S   **Maternal and Child Nursing**

Examining committee:

Assistant Professor Dr. Ratanawadee	Chontawan	Chairman
Associate Professor Wanvilai	Chumpirom	Member
Assistant Professor Wilawan	Senaratana	Member
Assistant Professor Dr. Chawapornpan	Chanprasit	Member
Associate Professor Lawan	Somboon	Member

Abstract

The purpose of this descriptive study was to explore quality of life in school-age children with leukemia. Subjects were 10 school -age patients with leukemia who admitted to the pediatric wards at Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital during May-October 1995. Subjects were selected using purposive sampling method. The instruments were demographic data form and the interview guide modified from Zamberlan's Quality of Life Questionnaire for School-Age Children After Liver Transplantation and Piers-Harris's Childrens Self Concept Questionnaire. Demographic data were analyzed using frequency and qualitative data were analyzed using content analysis. The result were as follow:

Quality of life in school-age children with leukemia in the area of relationship with other persons; it was found that most patients were loved and cared for well by parents and siblings,

which showed that there was a good relationship among family members. The parents took the children to the hospital to receive continuous treatment. While they were in the hospital, the parents or siblings stayed with them, helped them and showed concern about the child's illness. Only one child had distance relationship with the father as the father often drunk, being aggressive and never accompanied him to the hospital. Another child felt not being loved by siblings because they sometimes quarreled and not helping with household chores. At school, all patients were cared for, given emotional support, and helped by teachers. Most patients had good relationship with friends at school. They studied, played and performed activities together, and their friends gave them emotional support. When the children were admitted to the hospital, they were visited by school-friends. Frequent admissions allowed them to know the children of the same disease and make them feel having peers.

Quality of life in school-age children with leukemia in the aspect of physical and emotional functions; it was found that most of them had delayed growth by having weight and height below standard norm, decreasing ability in performing daily activities especially during and after receiving chemotherapy. Their learning ability was affected as they had frequent admissions and complications. These children could not catch up with the others and some of them missed the exam. Two of them had decreased school performance as the mothers observed that the children often forgetful after receiving chemotherapy. Also every child missed school very often. During the initial period of hospitalization every child demonstrated fear of hospital personal and environment, but got used to the situation later and the fear decreased.

Quality of life in school-age children with leukemia in the area of signs, symptoms and treatment received; it was found that all of the patients had frequent infections in which they had to come to the hospital before the appointment date. Also they suffered from the side effects of chemotherapy, felt boring, discouraged and worried about the treatment. They feared of painful procedure during the initial period of treatment especially those who had no previous experiences.

Only two patients did not fear of undergoing painful procedures. One of these two patients had been admitted to the hospital for 60 times within the period of 7 years treatments. Another child mentioned the experience of having more painful injection from the private clinic. Every child feared of death and perceived their fatal illness from having seen the death of other patients who had the same disease. However, two patient wanted to die during the period of suffering from serious complication and side effects of chemotherapy. But when they felt better, the feeling was also disappeared. The parents and relative usually worried that the child would not recover from the illness or even. Thus, they realized the importance of treatment and always took the child to see the doctors.

Quality of life in school-age children with leukemia in the aspect of life satisfaction; it was indicated that every child felt that the illness was the barrier to performing daily activities and was dissatisfied with one's own health. But most of them were satisfied with life when they were physically better after receiving treatment for sometimes and were also able to stay with the family. Only one patient was still dissatisfied because he had serious side effects from chemotherapy and had frequent complications in which he often came to the hospital prior to the appointment date.

Quality of life in school-age children with leukemia in area of self-concept; it was found that every child had alopecia from receiving chemotherapy and was teased by friends. So they felt angry and ashamed. Later when they met the other patients with the same problem and their own hair grew up again, they were accustomed to the changing body image. Every child hoped that the illness would be cured, and they would no longer suffer. Then, they might be able to go on with their intention. The children's perception of self value varied according to their illness condition. They felt self-worth when they were free from chemotherapy and were able to perform daily activities. However, when they had serious complication and were dependent on the other persons, they perceived themselves as having low self value.

The results of this study lead to number of implications for both nursing education and practice in which nurses could plan appropriate intervention to promote quality of life of school - age children with leukemia. In addition the results of this study provide basic knowledge in conducting research in the relevant aspects.